

Mravenec

Mravenčí listy

8/2020

Tento měsíc slaví
narozneniny 12. Kamil,
14. Karel a 26. Edita

Svátek slaví 9. Roman
Gratulujeme!

Mravenčí listy č. 8.2020

Kdo je častější čtenář našeho časopisu ví, že v úvodu našich Mravenčích listů se může s námi dozvědět, jaké jsou významné dny u nás doma i ve světě. Pojdte se s námi podívat.

Významné dny

6. 8. Světový den boje za zákaz jaderných zbraní

Světový den boje za zákaz jaderných zbraní, známý též pod názvem Den Hirošimy, připomíná vražedné testování lidstva a svržení atomové bomby na japonská města Nagasaki a Hirošimu. Při tomto útoku zahynuli přímo či nepřímo statisíce lidí.

6. 8. Mezinárodní den boje lékařů za mír

Mezinárodní den boje lékařů za mír vznikl po útoku na Hirošimu. Právě v těchto hrůzných chvílích jsou lékaři ti, kteří zachraňují životy druhých. I v Hirošimě bylo přítomno mnoho lékařů a dobrovolníků kteří pomáhali.

9. 8. Mezinárodní den původního obyvatelstva

Roku 1994 Organizace spojených národů vyhlásila Mezinárodní den původního obyvatelstva, jako připomínku, že jsou mezi námi stále domorodí obyvatelé a není jich už mnoho, neboť v kolonizovaných zemích tvoří spíše menšiny. Z celkové populace činí tyto menšiny přibližně 6 %, a jsou nositeli původního kulturního bohatství a hodnot.

12. 8. Mezinárodní den mládeže

Mládež je budoucnost a je tomu tak vždy, a proto je jasným záměrem Mezinárodního dne mládeže, který založila OSN, poukázat na problematiku mládeže ve všech různých pohledech, od těch pozitivních – mládež sportující, bavící se, až po stinnou stránku, například drogy apod. V tento den je pořádáno mnoho akcí zaměřených na mládež.

13. 8. Den leváků

Den leváků se slaví po celém světě, obvykle se konají různé hry pro leváky a vyzkoušet si je mohou i praváci, avšak s nástroji pro levoruké. Důvodem je zvýšení zaměření pozornosti na leváky a na problémy, se kterými se každodenně potýkají. Protože většina nástrojů, přístrojů, náradí a ostatních věcí se vyrábí stále jen pro praváky. Klasickým příkladem je například otvírák konzerv.

15. 8. Den Energy Drinků

Mezinárodní den Energy Drinků vznikl nedávno. Společnosti vyrábějící a distribuující energy drinky pořádají v tento den akce, které mají jasný cíl – každý rok více vypitých plechovek s energy nápojem.

23. 8. Mezinárodní den památky obětí obchodu s otroky

OSN společně s UNESCO vyhlásila Mezinárodní den památky obětí obchodu s otroky, jako připomínku dne jeho zrušení, ale také jako připomínku doby, kdy se s otroky obchodovalo. Největším trhem byl

tzv. transatlantický obchod s otroky, kde byly miliony obětí.

28. 8. Evropská noc pro netopyry

Evropská netopyří noc je nocí věnovanou našemu jedinému létajícímu nočnímu savci. Na mnoha místech v ČR se lidé mohou setkat s živým netopyřem za účasti odborníků, kteří nám o těchto zvířatech poskytnou mnoho informací.

Prázdniny na českých základních a středních školách

Nejdelší prázdniny jsou vždy letní prázdniny, nejdelší dobu mohou být (včetně víkendů) až 67 dnů dlouhé, nejkratší dobu mohou být 62 dnů. Vánoční prázdniny jsou druhé nejdelší, nejdelší mohou být až 16 dnů (pokud je Štědrý den v úterý nebo ve středu), nejkratší však pouze 11 dnů, pokud je Štědrý den v sobotu nebo v neděli. Všechny kratší prázdniny kromě podzimních jsou neměnné, jarní prázdniny (včetně víkendů) trvají 7 dní, podzimní nejdéle 6 dnů, nejméně 3 dny, velikonoční prázdniny 5 dnů. Nejkratší prázdniny, pololetní, jsou dlouhé obvykle pouze 3 dny.

Objevují se návrhy na přesunutí termínu hlavních prázdnin do jiného časového rozmezí. Podle odborníků by přesunutí hlavních prázdnin na červen a červenec přineslo víc problémů než pozitiv. Důvodem k přesunu začátku na červen bývá výhodnější počasí v červnu než v srpnu, což ale meteorologické údaje nepotvrzují.

Zdroj: Centrum.cz Wikipedie

**Tvorba a ostatní očima
Mravence**

Konec léta v Chebu

Zdroj: Roman Pajtina, Zdeněk Kratochvíl

Konec léta

Je neděle 13.září, a to znamená, že léto ještě neskončilo, ale už vlastně začal podzim. Říkejme tomuto období „babí léto“. Teď, první zářijový týden, když brzo vstávám, jsou ranní teploty dokonce v rozmezí 5-6 stupňů Celsia. Ráno je mlha, takže všechno vypadá jako v nějaké pohádce. Našla jsem i pár hub. Na druhou stranu, odpoledne je teplota přes 20 stupňů Celsia. I více. A to mne tuto neděli navnadilo a jela jsem se brzo dopoledne projet s kamarádem Kájou na kole po blízké cyklostezce. Jeli jsme jen pár kilometrů za Cheb, do místní obce Slapany. Ještě sluníčko tolik nepražilo a cesta byla příjemná a oddechová. Kolem byl les a stromy lemovaly zlatým listím cestu kolem. Sem tam mi pod kolem křupnul žalud. Cestou jsme potkali jednoho koloběžkaře a dvě maminky s kočárem. Chodívala jsem tuto cestu párkrát v zimě, ale na konci léta je projížďka na kole úplně něco jiného. Než se dojede na konec cyklostezky, dá se sjet doleva na takzvané rozcestí U Kočího. Vzpomínám si, jak tímto směrem jsme si my Mravenci udělali krásný výlet na kolech uprostřed parného léta. V červenci a srpnu byly teploty na teploměru vysoké, a tak jsme si sem zajeli na kolech osvěžit se a zaplavat si zde v známé přehradě Jesenice. Pláž je schovaná v lese, a tak tu nikdo nebyl. Cachtali jsme se a užívali jsme si léta. Pak jsme se rozhodli zaplavat si o pár kilometrů dál kde je kamínkový přístup k vodě. Je tu více lidí – i na lodkách a člunech, ale je zde příjemně. Trošku jsme si na kolech protáhli svaly, osvěžili jsme se v Jesenici a takto strávili pár pěkných chvil.

Takový výlet vám můžu jen doporučit.

Vodní nádrž Jesenice

Vodní nádrž Jesenice je přehrada ležící cca sedm kilometrů jihovýchodně od Chebu na řece Odravě. Začala být budována v roce 1957, dokončena byla v roce 1961. Její délka je 12 kilometrů, v nejhlubším místě dosahuje voda hloubky 18 metrů. Po hrázi vede silnice I/21. Účelem nádrže je kompenzační nadlepšování průtoků v Ohři pro odběrná místa na dolní části toku a ochrana před povodněmi.

Okolo vodní nádrže Jesenice se rozkládá několik obcí a vesnic: Podhrad, Všeboř, Dřenice, Jesenice, Okrouhlá a Mechová. Ve většině z nich se nacházejí kempy, které slouží k rekreaci (koupání, windsurfing, sportovní rybolov). Na Jesenici je zakázán provoz plavidel se spalovacím motorem.

Přes Jesenici byl postaven železniční most na trati Cheb–Plzeň. Jižně od Velké Všeboře se nachází částečně zatopený betonový most, jehož vrchní část je stále nad hladinou. Tento most přes řeku Odavu kdysi spojoval dvě části obce Všeboř, jejíž převážná část byla

přehradou zatopena. Dnes se na obou březích přehrady nachází osady Velká Všeboř a Malá Všeboř.

Na severním okraji **vodní nádrže Jesenice** u vesnice Dřenice najdete mnoho kempů s širokou nabídkou sportovních aktivit – například minigolf, tenisová hřiště, plážový volejbal, kulečnick nebo půjčovna loděk. Dobré podmínky zde naleznou milovníci koupání i příznivci surfování, jachtingu a potápění. Na své si přijdou i ti nejmenší, třeba na **vodním** tobogánu nebo v dětském koutku.

Zdroj: Edita Černá, Google
Wikipedie

Karel Čapek

Šlápěje

„To je všechno tak jasné a vyložené... Můžete mně dát hodně tmavý čaj, pane. Všechny zločiny jsou jasné, pane; na nich aspoň vidíte pohutky a všechno, co k tomu patří. Ale záhadné je, co si myslí vaše kočka, o čem se zdá vaše služce a proč se vaše žena dívá tak zamyšleně z okna. Pane, všechno je záhadné krom trestních případů; takový kriminální případ, to je přesně určený kousek skutečnosti, takový výsek, na který jsme si posvětili. Koukněte se, kdybych se tady rozhlídl, tak bych o vás ledacos poznal; ale já se dívám na špičku své boty, protože mně po vás úředně nic není; my totiž na vás nemáme žádné udání,“ dodával srkaje horký čaj. „To je taková divná představa,“ začal zase po chvíli, „že policie a hlavně tihle tajní se zajímají o záhady. My se vám vykašleme na záhady; nás zajímají nepatřičnosti. Pane, nás nezajímá zločin, protože je záhadný, ale protože je zakázaný. My nehoníme nějakého toho lumpa z intelektuálního zájmu; my ho honíme, abychom ho zatkli ve jménu zákona. Poslouchejte, metaři neběhají s koštětem po 98 ulici, aby četli v prachu lidské stopy, ale aby smetli a uklidili to všechno svinstvo, co tam život nadělá. Pořádek není ani drobet záhadný. Dělat pořádek je svinská práce, pane; a kdo chce dělat čistotu, musí strkat prsty do každého neřádu. Prosím vás, někdo to musí dělat,“ řekl melancholicky, „jako někdo musí zabíjet telata. Ale zabíjet telata ze zvědavosti, to je surovost; to se má dělat ze řemesla. Když má člověk povinnost něco dělat, tak aspoň ví, že má právo to dělat. Koukněte se, spravedlnost musí být nepochybná jako

násobilka. Já nevím, mohl-li byste dokázat, že každá krádež je špatná; ale já vám dokážu, že každá krádež je zakázaná, protože vás v každém případě seberu. Kdybyste rozséval na ulici perly, tak vás strážník napomene pro znečišťování ulic. Ale kdybyste začal dělat zázraky, tak vám v tom nemůžeme bránit, ledaže bychom tomu řekli veřejné pohoršení nebo nedovolený shluk lidí. Musí to být nějaká nepřístojnost, abychom se do toho vložili.“ „Ale pane,“ namítal pan Rybka vrtě sebou nespokojeně, „copak vám tohle stačí? Tady jde o... o takovou divnou věc... o něco tak záhadného... a vy...“ Pan Bartošek pokrčil rameny. „A já to nechávám plavat. Pane, chcete-li, já nechám tu šlápěj odklidit, aby nerušila váš noční klid. Víc nemohu dělat. Neslyšíte nic? Žádné kroky? To jde naše patrola; tak to už jsou dvě hodiny a sedm minut. Dobrou noc, pane.“ Pan Rybka doprovázel komisaře z vrátek; prostřed ulice byl ještě ten nedokončený a nepochopitelný řádek kroků – Po druhém chodníku se blížil strážník. „Mimro,“ zavolal komisař, „máte něco nového?“ Strážník Mimra zasalutoval. „Celkem nic, pane komisaři,“ hlásil. „Tamhle v čísle sedmáct mňoukala venku kočka; tak jsem na ně zazvonil, aby ji pustili domů. V čísle devět neměli zavřená vrátka. Na rohu rozkopali ulici a nedali tam červenou lucernu, a u hokynáře Maršika se na jedné straně uvolnila vývěsní tabule; budou to muset ráno sundat, aby to někomu nespadlo na hlavu.“ „To je všechno?“ 99 „To je všechno,“ mýnil strážník Mimra. „Ráno se budou muset sypat chodníky, aby si někdo nezlomil nohu; mělo by se v šest hodin všude zazvonit –“ „Tak je dob-

ře,“ řekl komisař Bartošek. „Dobrou noc!“ Pan Rybka se ještě jednou ohlédl po těch šlápějích, jež vedly do neznáma. Ale tam, kde byla poslední šlápěj, byly teď dva důkladné otisky služebních bot strážníka Mimry; a odtud pokračovaly ty široké šlápoty pravidelnou a jasnou řádkou dál. „Za-
platpánbůh,“ oddychl si pan Rybka a šel spát.

Kupón

Toho horkého srpnového večera bylo na Střeleckém ostrově plno lidí; a tak Mince a Pepovi nezbylo, než aby si sedli ke stolu, kde už seděl nějaký pán s tlustým a smutným knírem. „S dovolením,“ řekl Pepa a ten pán jenom tak pokývl. (Ten protiva, řekla si Minka, zrovna u našeho stolu musí sedět!) První věc tedy byla, že si Minka s gestem vévodkyně sedla na židli, kterou jí Pepa utřel kapesníkem; druhá, bezprostředně následující, byla ta, že honem vytáhla pudřenku a pudrovala si nos, aby se jí proboha v tom horku snad trochu neleskl; a přitom, jak tu pudřenku vyjímala, vypadl jí z taštičky zmuchlaný lístek. Tu se ten pán s knírem shýbl a zvedl ten maličký lístek. „Schovejte si to, slečno,“ řekl zasmušile. Minka se začervenala, předně proto, že ji oslovil cizí pán, a za druhé proto, že ji mrzelo, že se začervenala. „Děkuju,“ řekla a obrátila se honem k Pepovi. „Víš, to je ten kupón z obchodu, co jsem si kupovala punčochy.“ „Právě,“ řekl melancholický muž. „Ani nevíte, slečno, k čemu se to může potřebovat.“ Pepa považoval za svou rytířskou povinnost jaksi zakročít. „Načpak schovávat takové hloupé papírky,“ pravil, nedívaje se na toho pána. „Člověk toho má potom plné kapsy.“